

[Arbejds- og Socialministeren.]

til Antallet af samtlige ledige. Efter en Opførelse fra Statistisk Departement fra Slutningen af Januar var ikke mindre end 91,7 pCt. af de ledige understøttet af Arbejdsløshedskasserne, omtrent 3 pCt. af de ledige havde endnu ikke gennemgaaet deres Karensaar, og lidt over 5 pCt. af dem havde opbrugt det aarlige eller fleraarige Maksimum eller var faldet for 26 Ugers Regelen. Nu er jeg nok klar over, at Forholdet kan blive anderledes, naar vi kommer paa den anden Side af 1. April, og derfor har vi som anført taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Den Betragtning, der her anlægges, er den, at de arbejdsløse, som vil have opbrugt deres Fortsættelsehjælp tidlig paa Sommeren, og hvis Arbejdsløshed skyldes de almindelige Vanskeligheder for vort Lands Økonomi, snarere burde have deres Understøttelse fra Forsikringen end fra Kommunerne. Ogsaa af Hensyn til Kommunerne vil det derfor være ønskeligt at udbygge den forsikringsmæssige Hjælp her i det kommende Aar. Men dette Spørgsmaal peger ud over Øjeblikket, og dette gælder ogsaa Arbejdsløshedsunderstøttelserne og Kontingenternes Højde og Spørgsmaalet om Tilskud til nød-stedte Kasser. Efter den Kendelse, Arbejds- og Forligsnævnet har afsagt den 4. Marts, tror jeg ikke, man skal regne med, at vi fuldt ud kan opretholde den Regulering efter Pristallet, som er fastsat i Arbejdsløshedsloven, men det er klart, at de arbejdsløse skal have nogen Dækning for Prisstigningen, og et Lovforslag om dette Forhold kan forventes. De vanskeligt stillede Kasser maa naturligvis ogsaa hjælpes. Det er ikke Meningen, at deres Medlemmer skal bære hele den forøgede Byrde.

Jeg mener da at kunne resumere mine Udtalelser som Svar paa Forespørgselen saaledes:

Regeringen og Rigsdagen har gennem Reguleringen af 1. April 1940 og gennem Loven af 17. December 1940 givet Udtryk for Forstaaelse af de arbejdsløses vanskelige Vilkaar, og Arbejdsløshedskasserne er blevet hjulpet med meget betydelige Beløb. Fremtiden tegner sig ikke lyst, men betydelige Bestræbelser er gjort, og store Midler er stillet til Raadighed for at faa Beskæftigelse i Gang i det størst mulige Omfang, og saa vidt som vore store Vanskeligheder med Tilførslerne overhovedet tillader det. At vi alligevel ikke undgaar Arbejdsløshed, kan vi desværre ikke tvivle om, men forhaabentlig vil vi kunne byde de arbejdsløse Forbedringer af deres Kaar efter samme Linie

som de Forbedringer, der nu er gennemført for de beskæftigede Arbejdere. Gennemføres dette, mener jeg, at Regeringen, Lovgivningsmagten og Samfundet som Helhed med Forstaaelse af de arbejdsløses trange Vilkaar har tilvejebragt saadanne Foranstaltninger, som det alt taget i Betragtning har været muligt at gennemføre for at komme denne Kreds af Medborgere til Hjælp.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg er som Ministeren af den Mening, at det bedste og rigtigste, der kan gøres for de arbejdsløse, er at skaffe dem noget at bestille. Paa den anden Side nytter det jo ikke at fastslaa dette, og det nytter ikke at henvise sig selv eller andre til, at der kommer Arbejde i Gang, naar Frostene gaar af Jorden, thi disse Henvisninger hjælper nu ikke de arbejdsløse. Jeg er ikke ude for at forklejne nogle Beskæftigelsesforanstaltninger, men jeg vil om de Beskæftigelsesforanstaltninger, man læser saa meget om i Aviserne, og som jeg formoder er dem, Ministeren henviste til, have Lov at sige to Ting: for det første, at de Betingelser, man agter at byde de arbejdsløse, den meget ringe Løn, man agter at give dem, er saa daarlige, at det for mange ledige vil være en tvivlsom Fordel at komme i Arbejde, og for det andet er jeg alvorligt bange for, at det Arbejde, man taler saa meget om, ikke vil ændre Situationen synderligt, thi i Masser af Tilfælde kan det konstateres, at det Arbejde, der skal iværksættes, og som man paastaar skyldes et særligt Initiativ paa Grund af den alvorlige Situation o. s. v., hvorfor det skal ind under Nødhjælpslovens Betingelser, er Arbejde, som er yderst normalt, og som under alle Omstændigheder skulde have været udført og vilde være blevet udført. Det vil altsaa aldeles ikke nedbringe den ekstraordinære Arbejdsløshed, men de Betingelser, hvorunder det vil blive udført, vil bevirke, at de, der kommer i Arbejde, kommer ind under daarligere Forhold, end de ellers vilde have faaet.

Derfor er jeg ikke udelt begejstret for Henvisningen til, at dette Arbejde vil komme i Gang. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at naar det kommer i Gang, vil det vise sig, at det aldeles ikke indfrier de endog temmelig store Forventninger, man har vakt hos de arbejdsløse gennem mangfoldige Taler og Avisartikler om, hvad der skal ske, naar Frostene kommer af Jorden.

Men bortset fra dette, saa er det, det drejer sig om, følgende: hvad vil man gøre for dem, som er arbejdsløse nu, som ikke